I sag 278/80

angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

CHEM-TEC B.H. NAUJOKS, Koblenz-Bubenheim,

mod

HAUPTZOLLAMT KOBLENZ,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af pos. 35.06 i den fælles toldtarif,

har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden O. Due, dommerne A. Chloros og F. Grévisse,

generaladvokat: S. Rozès
justitssekretær: H. A. Rühl, ekspeditionssekretær

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt de indlæg, der er indgivet i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder

Tvisten i nærværende sag angår tariferingen af en overføringsklæbestrimmel med varebetegnelsen Scotch 465, som

sagsøgeren i hovedsagen (herefter benævnt sagsøgeren), Chem-Tec B.H. Naujoks, Koblenz-Bubenheim, indtil juli 1974 bragte i fri omsætning. Ifølge forelæggelseskendelsen består varen af en på begge sider klæbende strimmel og en dobbeltsidet silikonebehandlet papirstrimmel. Klæbemidlet pårulles eller påsprøjtes den ene side af papirstrimlen: Klæbestimlen anvendes således, at den klæbende side presses mod et stykke papir, hvorefter den silikonebehandlede papirstrimmel trækkes af. Herved frigøres limen fuldstændigt fra papirstrimlen, hvorefter det andet stykke papir, der skal pålimes, trykkes mod limen, således at de to stykker papir limes sammen. Papirstrimlen indgår derfor ikke i limningen.

Varen blev først tariferet i pos. 48.15 A i den fælles toldtarif, »Andet papir og pap (herunder cellulosevat), tilskåret: A. Klæbestrimler af bredde højst 10 cm og med klæbemiddel af ikke-vulkaniseret naturgummi eller syntetgummi«, toldsats 6,5 %, og dernæst i pos. 40.05 C, »Plader og bånd af ikke-vulkaniseret naturgummi eller syntetgummi . . ., C. I andre tilfælde«, toldsats 4 %.

Efter en indhentet udtalelse fra Staatliches Materialprüfungsamt Nordrhein-Westfalen og Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Hamburg-Altona blev varen tariferet i pos. 39.02 C XII (Polymerisations- og copolymerisationsprodukter (f.eks. polyethylen . . .): C. Andre varer: Polyacrylsyrederivater og polymethacrylsyrederivater . . ., toldsats 16,8 %).

Efter at Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Köln havde foretaget en ny sagkyndig undersøgelse, blev klæbestrimlen endelig tariferet i pos. 35.06 (Tilberedt lim og klister, ikke andetsteds tariferet; varer af enhver art, der er anvendelige som lim eller klister og pakket i detailsalgspakninger, der tilkendegiver, at varerne er til brug som lim eller klister, og hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk., toldsats 15,2 %).

Sagsøgeren anlagde herefter sag ved Finanzgericht med påstand om, at tolden skulle opkræves i henhold til pos. 40.05 C eller 39.02 B, subsidiært pos. 35.06 A.

Finanzgericht gav ikke sagsøgeren medhold, hvorefter sagsøgeren ankede Finanzgericht's afgørelse til Bundesfinanzhof.

Bundesfinanzhof kunne principielt tilslutte sig afgørelsen om, at varen skulle tariferes i pos. 35.06, idet den ifølge Bundesfinanzhof skulle tariferes efter den karaktergivende bestanddel, dvs. selve den klæbende strimmel, som har karakter af lim eller klister.

Bundesfinanzhof udsatte imidlertid sagen og forelagde Domstolen følgende to spørgsmål:

»1. Skal position 35.06 i den fælles toldtarif fortolkes således, at den også omfatter en som 'papirklæbestrimmel' eller 'strimmel af ikkevulkaniseret syntetgummi' betegnet vare, der er viklet på en spole, og som består af en på begge sider klæbende strimmel samt en (silikonebehandlet) papirstrimmel, der adskiller de opspolede klæbestrimler, og som anvendes således, at papirstrimlen trækkes af klæbestrimlen, og således ikke anvendes til selve limningen?

2. Såfremt spørgsmål 1. besvares bekræftende: Hvordan skal begrebet 'pakket i detailsalgspakninger, der tilkendegiver, at varerne er til brug som lim eller klister, og hvis netto-

vægt ikke overstiger 1 kg pr. stk.' (position 35.06 B) fortolkes? Opfylder den under spørgsmål 1 beskrevne vare denne betingelse allerede derved, at limen eller klisteren i hele klæbestrimlens længde er påsmurt en papirstrimmel således, at denne kan anses for en indpakning, eller skal klæbestrimlerne være emballeret i specielle pakninger, der opfylder den foreskrevne vægtbegrænsning, hvorpå det tillige er tilkendegivet, at indholdet er lim eller klister?«

I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg af sagsøgeren, ved advokat H. Ditges, Bonn, og af Kommissionen, ved juridisk konsulent R. Wägenbaur, som befuldmægtiget, bistået af T. van Rijn.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling, idet den dog har opfordret sagsøgeren og Kommissionen til inden retsmødet at besvare de nedenfor gengivne spørgsmål.

Ved kendelse af 17. juni 1981 har Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 95, stk. 1, besluttet at henvise sagen til anden afdeling.

II — Fællesskabsreglerne

De almindelige bestemmelser til toldtariffen er affattet således

»...

3. I de tilfælde, hvor henførsel under to eller flere positioner kan komme på tale, gælder følgende:

   a) En position med mere specificeret varebeskrivelse skal foretrækkes for positioner med mere almindelig varebeskrivelse.

   b) Skønnes den foran under a) nævnte regel ikke tilstrækkelig vejledende ved tariferingen af blandinger og sammensatte varer bestående af forskellige materialer eller forskellige bestanddele, tariferes de pågældende blandinger eller sammensatte varer, som om de bestod af det materiale eller den bestanddel, der er karaktergivende, for så vidt udøvelsen af et skøn herover forekommer mulig.

...«.

De tre anførte positioner er affattet således:

a) »40.05. Plader og bånd af ikke-vulkaniseret naturgummi eller syntetgummi, undtagen ...

...

C. I andre tilfælde«.

De forklarende bestemmelser til kapitel 40 fastsætter blandt andet følgende:

»1. Betegnelsen gummi omfatter overalt i tariffen ... dels naturgummi (kautsjuk), balata, guttaperka og lignende naturlige elastomere, syntetgummi ...

...

4. Betegnelsen syntetgummi (herunder syntetisk gummilatex i punkt 1 og i pos. 40.02, 40.05 og 40.06 omfatter:

   a) umættede syntetiske stoffer, som irreversibelt kan omdannes til ikke-termoplastiske stoffer ved vulkanisering med svovl, og som, når de er vulkaniseret til optimum (uden tilsætning af andre stoffer

såsom blødgøringsmidler, fyldstoffer eller forstærkningsmidler, der ikke er nødvendige for at danne tværbindinger) ... kan strækkes ... uden at briste ...

Sådanne stoffer omfatter ... polybutadien ...

c) Naturgummi modificeret ved indpodning eller iblanding med plast, depolymeriseret naturgummi ...«.

b) »39.02. Polymerisations- og copolymerisationspropdukter (f.eks. polyethylen, polytetrahalogenethylen, polyisobutylen, polystyren, polyvinylchlorid, polyvinylacetat, polyvinylchloracetat og andre polyvinylderivater, polyacrylsyrederivater og polymethacrylsyrederivater, cumaronindenharpikser):

B. Klæbestrimler af bredde højst 10 cm og med klæbemiddel af ikkevulkaniseret naturgummi eller syntetgummi.

C. Andre varer:

...

XII. Polyacrylsyrederivater og polymethacrylsyrederivater samt copolymerisationsprodukter af acryl- og methacrylsyre«.

De forklarende bestemmelser til kapitel 39 fastsætter følgende:

»1. Dette kapitel omfatter ikke:

...

c) Syntetgummi (som defineret i kap. 40) og varer deraf.

...

3. Pos. 39.01 og 39.02 omfatter kun ved kemisk syntese fremstillede varer af følgende arter:

a) Plast (herunder kunstharpikser).

...«.

c) »35.06. Tilberedt lim og klister, ikke andetsteds tariferet; varer af enhver art, der er anvendelige som lim eller klister og pakket i detailsalgspakninger, der tilkendegiver, at varerne er til brug som lim eller klister, og hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk.:

A. Tilberedt lim og klister, ikke andetsteds tariferet:

I. Vegetabilsk lim og klister:

a) Fremstillet af vegetabilske carbohydratgummier.

b) I andre tilfælde.

II. Anden lim og klister.

B. Varer af enhver art, der er anvendelige som lim eller klister og pakket i detailsalgspakninger, der tilkendegiver, at varerne er til brug som lim eller klister, og hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk.«.

De forklarende bemærkninger til Toldsamarbejdsrådets nomenklatur bestemmer følgende med hensyn til indpakningen:

»Pakningerne, hvori lim og klister sædvanligvis forhandles i detailhandelen, er glasflasker, krukker, metaldåser eller metaltuber, kartoner, papirposer m.v.; »pakningen« kan dog blot bestå af et papirbånd, der er rullet om f.eks. en plade benlim. Pensler, pakket sammen

med lim (f.eks. med lim eller klister i krukker eller dåser, færdige til brug), tariferes sammen med limen«.

III — Skriftlige indlæg

Første spørgsmål

Sagsøgeren har først anført, at den pågældende vare er en på begge sider klæbende strimmel med en konstant tykkelse på 0,05 mm uden egentligt bæremateriale, som anvendes i papirindustrien, f.eks. til sammenlimning af to stykker papir i endeløse baner — og til sammenlimning af aluminiumsfolie, der anvendes som pyntelister inden for møbelindustrien; varen anvendes ligeledes i andre tilfælde, hvor det er nødvendigt at anvende en klæbestrimmel uden bæremateriale af hensyn til varens tykkelse. Klæbestrimlen leveres afhængigt af anvendelsen i forskellige bredder og længder, f.eks. i en bredde på nøjagtig 12 mm (til limning af f.eks. pyntelister) og i en længde på 914 m, eller i andre bredder, hvori klæbestrimler normalt foreligger: 19 mm, 25 mm, 30 mm, 38 mm, 50 mm, 75 mm etc.

En sådan klæbestrimmel kan ikke siges at erstatte flydende lim eller klister ved sammenlimning af forskellige materialer. Flydende lim eller klister kan ikke anvendes i visse særlige tilfælde, hvor kun klæbestrimler kan anvendes, idet lim eller klister henhørende under pos. 35.06 ikke leveres i faste bredder, længder og tykkelser, men derimod i f.eks. tuber eller dåser.

Følgelig mener sagsøgeren, at varen ikke henhører under pos. 35.06.

Sagsøgeren anfører videre, at Scotch 465 ikke kan tariferes i pos. 48.15, idet varen ikke indeholder noget egentligt bæremateriale, men kun en papirstrimmel (mellemlægspapiret), der ikke skal tages i betragtning ved tariferingen, da det trækkes af ved klæbestrimlens anvendelse og således ikke indgår i selve limningen. Pos 39.02 C XII kan heller ikke komme i betragtning, idet den omfatter polyacrylsyrederivater i plader eller bånd, som ikke i sig selv udgør et klæbemiddel, jf. de forklarende bemærkninger til Toldsamarbejdsrådes nomenklatur vedrørende kapitel 39 i den fælles toldtarif. Det fremgår klart af disse bemærkninger, at kapitel 39 ikke omfatter: e) syntetsgummi (som defineret i kapitel 40) og varer deraf«. Følgelig henhører den pågældende dobbeltsidede overføringsklæbestrimmel ikke under kapitel 39, men under kapitel 40 i den fælles toldtarif, idet denne positions varebeskrivelse er mere specificeret, da der er tale om syntetgummi, som omfattet af kapitel 40 og i en af de dér anførte former. Kapitel 40, pos. 40.05 C, indeholder således en mere specificeret varebeskrivelse, og de forklarende bemærkninger til kapitel 40 bestyrker den opfattelse, at Scotch 465 henhører under kapitlet. I henhold til punkt 3 a) i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif skal kapitlet med den mest specificerede varebeskrivelse foretrækkes, dvs. det kapitel, som indeholder en udtrykkelig beskrivelse af de pågældende varer.

Bestemmelserne til kapitel 40 er modstridende. Pos. 40.05 omfatter således udelukkende ikke-vulkaniseret naturgummi eller syntetgummi, som imidlertid ifølge bestemmelsernes punkt 4 skal fremvise visse karakteristika efter vulkaniseringen. Ifølge sagsøgeren foreligger der her en uoverensstemmelse. Syntetgummi kan udelukkende bestemmes ad kemisk vej; desuden er det klart, at det i Scotch 465 indeholdte syntetgummi ikke kan være vulkaniseret. Vulkaniseringen sker ved, at gummi tilsættes rent svovl (som det — selvmodsigende — er

angivet i bestemmelse 4 for sådant gummi, som udtrykkeligt er henført under pos. 40.05 som ikke-vulkaniseret naturgummi eller syntetgummi). På den anden side er polybutadien, som indgår i Scotch 465, udtrykkeligt nævnt i les notes explicatives du tarif douanier (forklarende bemærkninger til toldtariffen; foreligger ikke på dansk) til toldtariffens pos. 40.02, som et af de stoffer, som fuldt ud opfylder de i bestemmelse 4 angivne karakteristika og kemiske reaktioner, hvorfor det ikke er nødvendigt at efterprøve varen; jf. ligeledes punkt A.2. i de forklarende bemærkninger til Toldsamarbejdsrådets nomenklatur vedrørende pos. 40.02; »De syntetiske stoffer, der er i besiddelse af disse karakteristika, omfatter bl.a.: 2) Polybutadien (BR)«.

Sagsøgeren mener derfor, at det første spørgsmål skal besvares benægtende.

Kommissionen har anført, at klæbestrimler ikke er udtrykkeligt nævnt i pos. 35.06, og at klæbestrimler ikke generelt kan henføres til én enkelt position i FTT, men derimod er omfattet af en række positioner, og at tariferingen afhænger af den pågældende vares materielle beskaffenhed og anvendelse.

Kommissionen mener under hensyn til varebeskrivelsen i forelæggelseskendelsen, at papirstrimlen udelukkende har til formål at adskille de dobbeltsidede klæbestrimler. Da klæbestrimlerne — efter at papirstrimlen er trukket af — umiddelbart kan anvendes som lim eller klister, fremtræder varen som en på basis af lim eller klister til klæbestrimler særlig forarbejdet vare. Ifølge Kommissionen må det første spørgsmål derfor besvares bekræftende.

Andet spørgsmål

1. *Sagsøgeren* anfører, at man, hvis varen tariferes i pos. 35.06 B, foretager en fejlagtig fortolkning af udtrykket »pakket i ...«. Ifølge sagsøgeren må pakningen være en æske eller karton. En papirstrimmel med en længde på mellem 55 og 914 m udgør ikke en indpakning. Det er forkert at betegne mellemlægspapiret i Scotch 465 som »neutralt«, idet klæbestrimlen hverken kan fremstilles eller anvendes uden mellemlægspapiret. Mellemlægspapiret kan ikke betragtes som pakning i betydningen i pos. 35.06 B. Dette styrkes af opregningen af pakninger i de forklarende bemærkninger til Toldsamarbejdsrådets nomenklatur vedrørende pos. 35.06 B (glasflasker, krukker, metaldåser, eller metaltuber, kartoner, papirposer). Det er ligeledes forkert, når toldmyndighederne under henvisning til udtryk som ruller, mellemlægspapir og »pakket i detailsalgspakninger«, udtrykkeligt fremhæver den »rulle«, hvorpå vareangivelsen er anført, som grundlag for at anse varen som omfattet af udtrykket »pakket i detailsalgspakninger«. Klæbestrimlerne kan ligeledes leveres på en spole uden påskrift, dvs. på en enkel papirspole uden angivelser, i hvilket tilfælde varebeskrivelsen sammen med oplysninger om varens bredde, længde og anvendelse er angivet på etiketten på forsendelseskartonet. Kun de kartoner, som Scotch 465 indføres i, kan derfor anses som indpakning. Scotch 465 indføres ikke pakket i detailsalgspakninger, hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk. (pos. 35.06 B), men derimod — således som det fremgår af de særskilt fremsendte vareprøver — emballeret i kartoner, som hver indeholder mellem 144 og 20 ruller eller mindre afhængig af klæbestrimlens bredde. De forskellige ruller i forsendelseskartonet er ikke enkeltvis pakket i æsker eller anden form for emballage. En sådan karton har en bruttovægt på mellem 8 og 16 kg.

Sagsøgeren foreslår derfor, at også det andet spørgsmål besvares benægtende.

2. *Kommissionen* anfører først, at den fælles toldtarif ikke indeholder bestemmelser vedrørende dette punkt. De forklarende bemærkninger til nomenklaturen skal fortolkes bredt. Det følger af eksemplet, hvorefter pakningen kan bestå af et papirbånd, der er rullet om en plade benlim, at ikke kun pakninger i ordets egentlige betydning, som f.eks. glasflasker, krukker, metaldåser eller metaltuber, kartoner, papirposer m.v., kan betragtes som emballage, men også andre artikler, som i særlige tilfælde anvendes som emballage.

Udtrykket »pakket i detailsalgspakninger ... hvis nettovægt ...« i pos. 35.06 skal fortolkes således, at det omfatter varer, som uden anden indpakning over for forbrugeren fremtræder som bestemt til direkte salg.

Kommissionen forslår følgelig, at det andet spørgsmål besvares således:

Udtrykket »pakket i detailsalgspakninger ... hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk.« (pos. 35.06 B) skal fortolkes således, at det omfattes opspolede klæbestrimler, som uden yderligere indpaking fremtræder som bestemt til direkte salg.

IV — Domstolens spørgsmål

Domstolen har stillet Chem-Tec og Kommissionen følgende spørgsmål:

»1) Da pos. 35.06 A omfatter *tilberedt lim og klister, ikke andetsteds tariferet,* og pos. 35.06 B omfatter *varer af enhver art, der er anvendelige som lim eller klister* og pakket i detailsalgspakninger, der tilkendegiver, at varerne er til brug som lim eller klister, og hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk., anmodes *sagsøgeren og Kommissionen* om en udtalelse vedrørende sammenhængen mellem de to underpositioner, for så vidt angår de omhandlede varer, og om at besvare spørgsmålet, hvorvidt — og i bekræftende fald i hvilket omfang — de i pos. 39.02 C XII og 40.05 nævnte artikler ligeledes kan anses som tilberedt 'lim og klister'?

2) *Sagsøgeren i hovedsagen* anmodes om at besvare følgende to spørgsmål:

a. Kan der på grundlag af de i pos. 39.02 C XII og 40.05 omhandlede artikler fremstilles varer, der er anvendelige som lim eller klister og pakket i almindelige former for pakninger, som f.eks. flasker, krukker, dåser eller tuber?

b. Er de af sagsøgeren eller andre indførte klæberuller rent faktisk blevet solgt i detailhandelen og i bekræftende fald i hvilket omfang. Kunne rullerne i bekræftende fald sælges enkeltvis, eller er de udelukkende blevet solgt i kartoner?

3) Kan *Kommissionen* oplyse Domstolen om, hvorledes de øvrige medlemsstaters toldmyndigheder har tariferet de pågældende varer og om begrundelsen herfor?«

Sagsøgeren har som svar på spørgsmålene 1 og 2 a og b først anført, at pos. 39.02 C XII omfatter vejrbestandige og

lysægte termoplastiske artikler, som i mange tilfælde er gennemsigtige (f. eks. plexiglas), eller som f.eks i form af fibre ligeledes kan væves (orlon). Ingen af disse forhold gør sig gældende med hensyn til Scotch 465. Derudover bestemmer punkt 1 i de almindelige bemærkninger i de forklarende bemærkninger til Toldsamarbejdsrådets nomenklatur vedrørende kapitel 39 følgende: »Pos. 39.01—39.06 omfatter plastmaterialer i følgende former: 1. Flydende eller i pastaform. Disse produkter kan være basismaterialer, som først efter behandling med varme eller på anden måde bliver til det færdige plastmateriale, eller de kan være emulsioner, dispersioner eller opløsninger af ubehandlede eller delvis behandlede plaststoffer«.

Afsnit to i de almindelige bemærkninger i de forklarende bemærkninger vedrørende kapitel 39 bestemmer følgende: »Plastmaterialerne kaldes termoplastiske, når de gentagne gange kan blødgøres ved opvarmning og lade sig forme på ny«. Kemisk set er polyacrylderivaterne m.v. i pos. 39.02 C XII givet termoplastiske artikler. Scotch 465 er imidlertid ikke termoplastisk og kan ikke blødgøres ved opvarmning, og bliver heller ikke først brugbar efter en sådan behandling. Klæbestrimlen er en færdigvare og kan ikke længere blødgøres ved opvarmning; varens brug afhænger ikke af opvarmning. Dette er netop den væsentlige forskel i forhold til artiklerne i kapitel 39 (pos. 39.02 C XII), rent bortset fra den omstændighed, at lim og klister på basis af acryler eller acrylater kemisk set er gummi.

Sagsøgeren anfører dernæst, at ingen af artiklerne i pos. 39.02 C XII kan betegnes som »tilberedt lim og klister«. Det ville være helt utænkeligt at anvende de af positionen omfattede artikler som klæbemidler-artikler som ydermere forhandles i almindelige former for pakninger som f.eks. flasker, krukker, dåser eller tuber.

Også spørgsmål 2 a vedrørende pos. 40.05 må besvares benægtende.

Pos. 40.05 omfatter udtrykkeligt ikkevulkaniseret naturgummi og syntetgummi. Dette styrkes af de forklarende bemærkninger til pos. 40.02, som definerer udtrykket syntetgummi.

Kapitel 40 angiver imidlertid samtidig, at samtlige de derunder henhørende gummiarter skal foreligge i bestemte former, f.eks. som plader og bånd, men ikke som flydende gummi, gummimasse eller i lignende former.

Lim og klister på basis af acryler og acrylater, som Scotch 465, der foreligger som overførings-klæbestrimler, kan herefter kun tariferes i pos. 40.05, idet lim og klister på basis af acrylater er syntetgummi, som ikke opfylder kravne i f.eks. pos. 39.02 C XII, men derimod såvel betingelserne i pos. 40.05 som i de forklarende bemærkninger og bestemmelserne hertil.

I overført betydning — men ikke ifølge en bred fortolkning — må Scotch 465 givet anses som lim eller klister af syntetgummi, som omhandlet i pos. 40.05; sådan »lim eller klister«, dvs. i form af en klæbestrimmel (som Scotch 465), kan imidlertid ikke pakkes i tuber, krukker, flasker eller æsker, idet det er umuligt at anbringe den pågældende vare i sådanne pakninger, og der, hvis man lagde denne mulighed til grund, i så fald ville opstå et spørgsmål om varens udrulning og anvendelse, da det ikke drejer sig om en flydende vare som lim eller klister, og den ikke kan anvendes på samme måde. Resultatet ville ganske enkelt være en

ubrugelig masse. Det skal atter her understreges, at klæbestrimlen adskiller sig fra lim og klister på flere punkter (statisk viskositet og konstante — dvs. uelastiske dimensioner: tykkelse, bredde og længde), der alle er egenskaber, som har betydning for tariferingen.

Sidstnævnte punkt er ligeledes et svar på det første spørgsmål, nemlig om artiklerne i pos. 40.05 som sådan kan anses som »tilberedt lim og klister«. Dette er hverken muligt ud fra en kemisk betragtning eller på grundlag af toldtariffen og de forklarende bemærkninger hertil.

Med hensyn til første del af det første spørgsmål har sagsøgeren henvist til ovennævnte forklarende bemærkninger vedrørende pos. 35.06 B, idet selskabet gør gældende, at disse former for lim og klister ikke omfatter klæbestrimler, så meget mere som lim og klister henhørende under pos. 35.06 desuden kan påsmøres ved hjælp af en pensel, som eventuelt medfølger gratis.

Sagsøgeren anfører med hensyn til spørgsmål 2 b, at overførings-klæbestrimlen Scotch 465 er bestemt til industriel brug, f.eks. i møbelindustrien til påsætning af pyntelister eller i papirindustrien til splejsning (sammenføjning) af papirbaner, specielt når der er tale om fint silkepapir. Specielt fremstillingen af fint silkepapir viser hvilke krav, der må stilles til overførings-klæbestrimlen, Scotch 465, krav som ikke kan opfyldes af hverken lim, klister eller lignende klæbemidler, der er pakket i pakninger som lim eller klister. Overførings-klæbestrimlens klæbemiddel må ikke unødigt forøge varens tykkelse og må ikke trænge igennem det fine silkepapir, så dette ufrivilligt sammenlimes med et andet stykke papir. Klæbemidlet skal øjeblikkeligt klæbe netop på det sted og i den specielle bredde, som er planlagt ved produktionsprocessen. Yderligere skal klæbestrimlens kanter være rene for ikke unødigt at forøge varens tykkelse, eventuelt svække limningen og gøre papiret ubrugeligt eller splitte sammenføjningen. Der ville utvivlsomt opstå sådanne urenheder, hvis de opspolede klæbestrimler blev solgt enkeltvis eller f.eks. blev udbudt til salg i uemballeret stand. Varen sælges derfor i lukket emballage med et bestemt antal ruller afhængigt af rullernes bredde og længde.

Rullerne sælges ikke enkeltvis til industriel brug, idet varen som oftest indkøbes og anvendes i større mængder.

Det ville være ganske usædvanligt og helt umuligt at forhandle klæbestrimler efter vægt, idet vægten er uden betydning, og kun varens bredde og længde spiller en rolle. Det er følgelig i strid med praksis at tarifere varen efter vægt.

Kommissionen besvarer Domstolens første spørgsmål således:

»1. Varer i pos. 39.02 C XII og 40.05, der er anvendelige som lim eller klister, kan kun tariferes i pos. 35.06 A som 'tilberedt lim eller klister', hvis de er 'tilberedte', dvs., hvis de indeholder de til limning nødvendige tilsætningsstoffer eller er sammensat med henblik på anvendelse som lim eller klister.

2. Hvis varerene ikke indeholder de til limning nødvendige tilsætningsstoffer, dvs., hvis de ikke er 'tilberedte' i toldtariffens betydning, må klæbemidlerne i pos. 39.02 C XII og pos. 40.05 — inden for de tekniske muligheders rammer — fortsat tariferes i disse positioner.

3. Hvis sådanne ikke tilberedte varer i pos. 39.02 C XII og 40.05 'er pakket i detailsalgspakninger, der tilkendegiver, at varen er til brug som lim eller klister, og hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk.', må de tariferes i pos. 35.06 B. Dette resultat, som følger af punkt 1 i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif, støttes klart af de forklarende bemærkninger til nomenklaturen i den fælles toldtarif; sammenlign således:

   a) 'almindelige bemærkninger', punkt 6.d i de forklarende bemærkninger til Bruxelles-Nomenklaturen, og

   b) punkt c i de forklarende bemærkninger til Bruxelles-Nomenklaturen, vedrørende pos. 40.06.«

(De pågældende bemærkninger er affattet således:

Almindelige bemærkninger (kapitel 39)

»6. . . .

Dette kapitel *omfatter ikke:*

. . .

d) Tilberedte limprodukter, der er specielt samensat med henblik på anvendelse som lim eller klister, bestående enten af en blanding af flere plastsubstanser, der hører under forskellige positioner i nærværende kapitel, eller af plastsubstanser, som — udover de under nærværende kapitel tilladte tilsætninger — er tilsat andre stoffer, f.eks. voks; disse produkter hører under pos. 35.06. Under position 35.06 henføres ligeledes alle under pos. 39.01-30.06 hørende produkter, der er anvendelig som lim eller klister og pakket i detailsalgspakninger, der tilkendegiver, at varen er til brug som lim eller klister, og hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk.

. . .«.

Bemærkninger til pos. 40.06

»*Undtaget* fra nærværende position er:

. . .

c) Gummiopløsninger eller -dispersioner tilsat fyldstoffer, vulkaniseringsmidler og harpikser til anvendelse som lim eller klister; endvidere alle gummiopløsninger eller -dispersioner, der er anvendelige som lim eller klister og pakket i detailsalgspakninger, der tilkendegiver, at varerne er til brug som lim eller klister, og hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk. (pos. 35.06)«.)

Kommissionen anfører vedrørende Domstolens tredje spørgsmål, at nomenklaturudvalget har afholdt et særligt møde med henblik på tarifering af den pågældende vare. I dette møde enedes samtlige medlemsstater om at tarifere varen i pos. 35.06 B.

V — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 12. november 1981 har Chem-Tec B.H. Naujoks, ved advokat Ditges, Bonn, og Kommissionen ved juridisk konsulent R. Wägenbaur, som befuldmægtiget, bistået af T. van Rijn, den juridiske tjeneste, og Straub, afgivet mundtlige indlæg. Indehaveren af Chem-Tec, Naujoks, og en af de ansatte, Walta, har besvaret de af Domstolen stillede spørgsmål.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 17. december 1981.

Præmisser

1 Ved kendelse af 11. november 1980, indgået til Domstolen den 15. december 1980, har Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 stillet to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af pos. 35.06 i den fælles toldtarif, som er affatet således:

»35.06. Tilberedt lim og klister, ikke andetsteds tariferet; varer af enhver art, der er anvendelige som lim eller klister og pakket i detailsalgspakninger, der tilkendegiver, at varerne er til brug som lim eller klister, og hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk.:

A. Tilberedt lim og klister, ikke andetsteds tariferet:

I. Vegetabilsk lim og klister:
a) Fremstillet af vegetabilske carbohydratgummier
b) I andre tilfælde

II. Anden lim og klister

B. Varer af enhver art, der er anvendelige som lim eller klister og pakket i detailsalgspakninger, der tilkendegiver, at varerne er til brug som lim eller klister, og hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk.«.

2 Disse spørgsmål er rejst under en sag mellem de tyske toldmyndigheder og et tysk selskab, som i perioden oktober 1973 — juli 1974 bragte en som »overførings-klæbestrimler« af mærket Scotch med varenummer 465 betegnet vare i fri omsætning i Forbundsrepublikken Tyskland.

3 Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at den omtvistede vare består af et klæbemiddel, som er påført en dobbeltsidet silikonebehandlet papirstrimmel og derefter med denne oprullet på et kartonrør. Varen anvendes således, at den kæbende side ved hjælp af papirstrimlen presses mod én af de to flader, der skal limes, hvorefter papirstrimlen trækkes af og den anden flade trykkes mod den side af klæbemidlet, som før var beskyttet af papirstrimlen. Papirstrimlen udgør således det for varens fremstilling nødvendige underlag. Den beskytter og isolerer klæbestrimlen inden anvendelsen og fungerer ligeledes

som hjælpemiddel, når klæbestrimlen presses mod den ene af de to flader, der skal limes sammen, men den indgår ikke i selve limningen.

4 Varen blev på grundlag af importvirksomhedens toldanmeldelse først tariferet som »papirklæbestrimler med klæbemiddel af ikke-vulkaniseret syntetgummi« i pos. 48.15 A, og dernæst som »bånd af ikke-vulkaniseret syntetgummi« i pos. 40.05 C. Efter at toldmyndighederne havde indhentet en række udtalelser ændrede de de nævnte tariferingsafgørelser og henførte først varen under pos. 39.02 C XII (»polymerisationsprodukter; polyacrylsyrederivater«) og endelig under ovennævnte post. 35.06 B.

5 Som følge af denne sidstnævnte tariferingsafgørelse vedrørende Scotch 465, der i øvrigt senere blev bekræftet under et møde i nomenklaturudvalget for den fælles toldtarif, anlagde importvirksomheden sag ved Finanzgericht Rheinland-Pfalz med påstand om, at varen skulle tariferes i ovennævnte pos. 40.05 C, subsidiært i pos. 39.02 B (»polymerisationsprodukter; klæbestrimler med klæbemiddel af ikke-vulkaniseret syntetgummi«) eller mere subsidiært i ovennævnte pos. 35.06 A.

6 Finanzgericht frifandt sagsøgte, hvorefter sagsøgeren appellerede afgørelsen til Bundesfinanzhof. Bundesfinanzhof mener, at varen rent faktisk er lim eller klister, men er dog i tvivl om, hvorvidt papirstrimlen kan betragtes som emballage: Bundesfinanzhof har derfor forelagt Domstolen følgende to spørgsmål:

»A. Skal pos. 35.06 i den fælles toldtarif fortolkes således, at den også omfatter en som 'papirklæbestrimmel' eller 'strimmel af ikke-vulkaniseret syntetgummi' betegnet vare, der er viklet på en spole, og som består af en på begge sider klæbende strimmel samt en (silikonebehandlet) papirstrimmel, der adskiller de opspolede klæbestrimler, og som anvendes således, at papirstrimlen trækkes af klæbestrimlen, og således ikke anvendes til selve limningen?

B. Såfremt spørgsmål i besvares bekræftende: Hvordan skal begrebet 'pakket i detailsalgspakninger, der tilkendegiver, at varerne er til brug

som lim eller klister, og hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk.' (pos. 35.06 B) fortolkes? Opfylder den under spørgsmål 1 beskrevne vare denne betingelse allerede derved, at limen eller klisteren i hele klæbestrimlens længde er påsmurt en papirstrimmel således, at denne kan anses for en indpakning, eller skal klæbestrimlerne være emballeret i specielle pakninger, der opfylder den foreskrevne vægtbegrænsning, hvorpå det tillige er tilkendegivet, at indholdet er lim eller klister?«

Første spørgsmål

7 Bundesfinanzhof's spørgsmål går i det væsentlige ud på, om toldmyndighederne har anvendt den fælles toldtarif korrekt, idet de ikke ved deres endelige tariferingsafgørelse tog hensyn til papirstrimlens karakteristika, men alene klæbestrimlens, og ikke, som sagsøgeren i hovedsagen havde anmodet om, lagde klæbestrimlens kemiske sammensætning til grund, men derimod klæbestrimlens anvendelse.

8 I de tilfælde, hvor henførsel under to eller flere positioner kan komme på tale, skal positionen med den mest specificerede varebeskrivelse foretrækkes, og varer bestående af forskellige materialer skal tariferes, som om de bestod af det materiale, der er karaktergivende, jf. punkterne 3 a) og 3 b) i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif.

9 Den omtvistede vare adskiller sig i denne henseende klart fra de klæbestrimler, som er udtrykkeligt nævnt i en række positioner og underpositioner i den fælles toldtarif, og som tariferes i henhold til deres materiale. Disse klæbestrimler er belagt med klæbemiddel på den ene side eller på begge sider; selve strimlen indgår i limningen og gør denne stærkere. Med hensyn til den i nærværende sag omhandlede vare, hvor papirstrimlen trækkes af inden limningen, er det derimod kun selve klæbestrimlen, der er karaktergivende. Varen karakteriseres netop derved, at den anvendes som lim eller klister. En sådan vare, der ikke er andetsteds tariferet som tilberedt lim og klister, henhører under pos. 35.06, idet denne er den mest specificerede position. Dette resultat må fastholdes, selv om klæbemidlet som følge af fremstillingsmåden og af hensyn til dets anvendelse ligeledes foreligger som en strimmel.

10 Bundesfinanzhof's første spørgsmål må derfor besvares derhen, at pos. 35.06 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at den også omfatter en som »papirklæbestrimmel« eller »strimmel af ikke-vulkaniseret syntetgummi« betegnet vare, der er viklet på en spole, og som består af en på begge sider klæbende strimmel samt en (silikonebehandlet) papirstrimmel, der adskiller de opspolede klæbestrimler, og som anvendes således, at papirstrimlen trækkes af klæbestrimlen og således ikke anvendes til selve limningen.

Andet spørgsmål

11 Bundesfinanzhof's spørgsmål går først og fremmest ud på, om den på et kartonrør opspolede papirstrimmel med klæbemiddel kan anses som en indpakket vare efter pos. 35.06 B i den fælles toldtarif, eller om det er en forudsætning for varens tarifering i denne position, at klæberullerne er anbragt i særlige pakninger.

12 For at besvare det andet spørgsmåls første del må man først gennemgå opbygningen af pos. 35.06. Positionen består ligesom visse andre positioner af en generel underposition (35.06 A) og en mere specificeret underposition (35.06 B), som omfatter varer pakket i detailsalgspakninger, og som underkaster disse varer en højere toldsats end den, der gælder for varer, som efter de er blevet bragt i fri omsætning kræver yderligere pakning, inden de kan sælges til forbrugerne. Det er ikke i denne forbindelse afgørende, om den indførte vare — således som sagsøgeren har gjort gældende — normalt anvendes inden for industrien, og derfor ikke sælges i detailleddet. Den specificerede underposition finder anvendelse, hvis varen objektivt set uden yderligere indpakning er egnet til salg i detailleddet.

13 På baggrund af disse betragtninger må udtrykket pakning fortolkes bredt, hvis varen ellers uden yderligere indpakning er egnet til direkte salg til forbrugerne.

14 Denne brede fortolkning støttes i øvrigt af de forklarende bemærkninger til Toldsamarbejdsrådets nomenklatur, som ifølge Domstolens faste praksis er et vigtigt middel til fortolkning af den fælles toldtarif. De forklarende bemærk-

ninger vedrørende pos. 35.06 B angiver eksempler på de mest forskelligartede pakninger og er givet ikke til hinder for, at der tages hensyn til den tekniske udvikling, som specielt inden for emballageindustrien går hurtigt. Ud fra denne synsvinkel kan en silikonebehandlet papirstrimmel, der er opspolet sammen med en klæbestrimmel, som er varens karaktergivende bestanddel, og som skal skåne klæbestrimlen, principielt betegnes som en pakning.

15 Sagsøgerens anbringender vedrørende dette punkt og den af Bundesfinanzhof udtalte tvivl vedrører navnlig den omstændighed, at papirstrimlen, samtidig med at den som nævnt opfylder de krav, som typisk kan stilles til emballage, nemlig at sikre varens opbevaring og beskyttelse, ligeledes ved fremstillingen tjener som nødvendigt underlag for selve klæbestrimlen og som hjælpemiddel, når klæbemidlet presses mod den første af de flader, som skal limes.

16 Det skal imidlertid i denne forbindelse bemærkes, at den tekniske udvikling på emballageområdet netop går i retning af at tillægge emballagen flere forskellige funktioner. Selv de almindelige metaltuber, hvori lim og klister ofte forhandles, og som udtrykkeligt angives i de forklarende bemærkninger til den omhandlede position, udgør både en tæt beholder, som det kræves ved fremstillingen af lim eller klister, og samtidig hermed et hjælpemiddel ved doseringen af klæbemidlet på den første af de to flader, som skal limes. Det følger heraf, at sådanne tillægsfunktioner ikke indebærer, at papirstrimlen ikke kan anses som emballage.

17 Sagsøgeren har over for Domstolen desuden anført, at papirstrimlen ikke i tilstrækkelig grad beskytter selve klæbestrimlens kanter mod urenheder; sådanne urenheder svækker limningen, og kan medføre, at den limede vare eventuelt må kasseres. Klæberullerne er derfor ikke egnede til at sælges enkeltvis, men forhandles udelukkende i de samme kartoner, som varen er indført i; disse indeholder hver et stort antal klæberuller, hvoraf fremgår, at varen er bestemt til industriel brug. Varen skal altså indpakkes yderligere, inden den kan sælges i detailleddet.

18 Da det ikke fremgår af de for Domstolen fremlagte sagsakter, at disse anbringender er blevet fremført under sagens behandling for den nationale

ret, og da de faktiske forhold, sagsøgeren støtter dem på, ikke anføres i de af Bundesfinanzhof forelagte præjudicielle spørgsmål, tilkommer det i givet fald den nationale ret under hensyn til de af Domstolen fastlagte fortolkningskriterier at tage stiling til holdbarheden af disse anbringender og de øvrige faktiske forhold, som ikke er nævnt i de præjudicielle spørgsmål, som f.eks. klæberullernes nettovægt.

19 Første del af det andet spørgsmål må derfor besvares derhen, at begrebet »pakket i detailsalgspakninger ... hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk.« i pos. 35.06 B skal fortolkes således, at den ovenfor beskrevne papirstimmel kan betragtes som en indpakning, men at klæberullen imidlertid kun kan tariferes i denne position, hvis den i detailleddet kan sælges uden yderligere indpakning, og klæberullens nettovægt, dvs. vægten af selve klæbestrimlen, ikke overstiger 1 kg pr. stk.

20 Sidste del af Bundesfinanzhof's andet spørgsmål går ud på, om pakningen skal tilkendegive, at indholdet er lim eller klister.

21 Ifølge de forklarende bemærkninger til Toldsamarbejdsrådets nomenklatur vedrørende pos. 35.06 B er en sådan tilkendegivelse nødvendig, når et drejer sig om varer, der kan finde anden anvendelse end som lim eller klister. Hvis en vare derimod kun kan finde anvendelse som klæbemiddel, taler hverken positionens ordlyd eller de dertil hørende bestemmelser for den antagelse, at pakningen skal tilkendegive varens anvendelse.

22 Sidste del af det andet spørgsmål må derfor besvares således, at varen, når den kun kan bruges som lim eller klister, kan tariferes i pos. 35.06 B, selv om pakningen ikke tilkendegiver varens anvendelse.

Sagens omkostninger

23 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da

sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som Bundesfinanzhof har forelagt den ved kendelse af 11. november 1980, for ret:

1) **Pos. 35.06 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at den også omfatter en som »papirklæbestrimmel« eller »strimmel af ikke-vulkaniseret syntetgummi« betegnet vare, der er viklet på en spole, og som består af en på begge sider klæbende strimmel samt en (silikonebehandlet) papirstrimmel, der adskiller de opspolede klæbestrimler, og som anvendes således, at papirstrimlen trækkes af klæbestrimlen, og således ikke anvendes til selve limningen.**

2) **Begrebet »pakket i detailsalgspakninger ... hvis nettovægt ikke overstiger 1 kg pr. stk.« i pos. 35.06 B skal fortolkes således, at den ovenfor beskrevne papirstrimmel kan betragtes som en indpakning; klæberullen kan imidlertid kun tariferes i denne underposition, hvis den i detailleddet kan sælges uden yderligere indpakning, og klæberullens nettovægt, dvs. vægten af selve den klæbende strimmel, ikke overstiger 1 kg pr. stk.**

3) **Når varen kun kan bruges som lim eller klister, kan den tariferes i pos. 35.06 B, selv om indpakningen ikke tilkendegiver varens anvendelse.**

Due Chloros Grévisse

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. februar 1982.

For justitssekretæren

J. A. Pompe
Assisterende justitssekretær

O. Due
Formand for anden afdeling